

אות היא לעולם

1. אור תורה, פרשת בראשית (ר' דוב בער ממזריטש)

בראשית ברא אלקים את - "את" רומז לאותיות מ-א עד ת, שהם נבראו לפני הכל.

2. אורות הקדוש ב שצד

כל המאורעות שבעולם, כל היצורים, כל מעשיהם, וכל פרטי עניניהם, טבעיהם, תכונותיהם, מדותיהם, ארחות חייהם, החמריים, וקל וחומר הרוחניים, הכל הוא תמצית מההופעה של כללות ההויה. ויש הכנה בשכל ובכח ההשערה הרוחנית למצא את השרשים במקורם. וזהו יסוד סוד ד' ליראיו, והדבקות העליונה ברום ערכה.

3. ברכות נה ע"א

יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בנהן שמים וארץ

4. אורות הקדוש ב תקלד

יחוד ברכה קדושה. באור אין סוף אין שייך הוספה, והתעלות, מצד עצמו, אבל באמת אי אפשר שהיתרון של ההתעלות הנצחית תחסר מהשלמות המוחלטה. וזאת היא תורת ההויה, הופעות אורות חיות היותיות, על ידי רושם של ירידה, במדה כזאת, שלעולם תהיה אפשרות לתוספות ועליה, שהיא בעצמותה סילוק מכל ירידה ושפלות. והפירודים בעולמים יתחדו כאחד במקורם האחדותי, וההתאחדות תוסיף אור ויתרון בלא הפסק, ברכה תמידית, ותוכן הברכה היא התעלות, והבדלה מכל פחיתות ורשעה, מכל חושך וצמצום, קדושה.

5. ספר פרדס רימונים לרמ"ק - שער האותיות

וכל מי שיווד לעומק האותיות לדעת את הכוחות הרוחניים העליונים שבהן צירופיהן וחיבוריהן אלו באלו והתייחסותם לדברים שונים, יכול לפעול דברים נפלאים ואף לברוא עולמות.

6. ספר יד מצרים (רבי יצחק אייזיק חבר תלמידו של מנחם מנדל משקלוב)

וידוע כי כל הנבראים הם תלויים בכ"ב אותיות התורה, שהם עצמם אורות עליונים גדולים ונפלאים, שהם כלי אומנתו של יוצר בראשית שעל ידם ברא העולם, וכל אות מיוחד לדבר פרטי הכולל עולם שלם וקומה שלימה וסידור מיוחד, וע"ז נאמר "בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם", שכמו שדיבור אי אפשר להיות בלי הרכבת אותיות כ"ב הנזכרים, כמו כן ע"י צירופי הרכבת אורות אלו ברא בהם כל הנבראים, והם מעמדם ומצבם, שלא כמדת בו"ד שאחר שיוצא הדיבור מתבטל ונפסק ואין בו ממש, אבל אצל הבורא יתברך נאמר "ודברך אמת וקיים לעד", והוא חותמו של הקב"ה שכולל כל כ"ב אותיות, ראש ותוך וסוף. ולכן נרמז בס"ת "בראשית ברא אלהים", שדיבורו יתברך היוצא מפיו בעת שברא העולם, שאז חידש כ"ב אורות כלליים שכל הבריאה נעשה על ידם.

7. אורות הקדוש / חלק א / עמוד קכד / תחית הכונה - קי

- 1-הרכבה מאד צריכה היא האנושיות להתפתח, עד שתכיר את הערך הגדול של הכונה, והרצון, של האידיאליות הגנוזה, שבמעמקי הנשמה, שהיא מתקשטת תמיד בשלל צבעים חדשים, שהם מראים קצת מחסנה ותפארת גדלה.
- 2- כל המעשים המוסריים הגדולים בעולם, בפרטים ובכללים, אינם כי אם הופעות קטנות, נצוצות זעירות, מהאבוקה הגדולה של הכונה השלמה. הכונה היא הכל.
- 3- תחית הכונה היא תחית העולם. התפלה בכונה, היחוד האלהי בכונה, המצוה והחובה בכונה, הרשות וההרחבה של החיים בכונה. והכונה בעצמה, הציור השכלי והמוסרי, הודו והדרו, פארו וקדושתו, עליתו הבלתי פוסקת, המרומים האלהיים שלו.
- 4- והכונה בהתבלטה באותיות, בשמות, שכל אות ונקודה שבהם הוא תהום והמון ימים, ופלגים, יאורים גדולים רחבי ידים, של חיים, חפץ, שאיפה, והשכלה, כח וגבורה, אצילות ותפארת.
- 5- והכונה בהתאחזה בגופות קדושים, אנשים טהורים. אידיאליים, שהיושר והטוב, המעשי והמוסרי, הוא כל משוש חייהם. הכונה תחיה והרעננה, כמה נהרה היא מופיעה בעולם.
- 6- והרזיות העליונה באה ומקשרת את הנשמה המכוננת עם מקורי החיים, הרעיוניים, עם שורש שרשם. ואור אין סוף, אור אלהים חיים, הולך ומשתפך, מתפלה בכל הגה ופועל.
- 7- הכונה היא הרת המעשה. והכונה העליונה, הכונה מלאת החיים האלהיים, כל מחשבה של שלום, ושל מלחמת צדק ויושר, כל נצוח של חכמה, של סדר טוב ונחמד, כלול בתוכה. כל תיקון עולם כלול בה.

8. ספר השל"ה הקדוש - מסכת סוכה - פרק תורה אור (יג)

סוד עמוד השלום הוא סוד גדול ונורא, כי ישראל נקראים כנסת ישראל, כי אף על פי שלמטה הם נפרדים זה מזה, מכל מקום למעלה בסוד נשמתם הם אחדות אחד, והם מכונסים כי הם חלק ה'. והענפים הרוצים לחזור לשרשם צריכים להיות בדוגמא לשרשם, דהיינו שיהיו מתאחדים גם למטה, וכשיש פירוד למטה ביניהם, כביכול עושים פירוד וקציצה למעלה, ראה עד היכן מגיע הדבר.

8א. ספר שמירת הלשון ח"א - שער התבונה - פרק ו

"ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ", וכתוב (בראשית מ"ו כ"ו), "כֹּל הַנֶּפֶשׁ הַבֹּאֶה לְבֵית יַעֲקֹב" וגו' וְלֹא פְתִיב נְפֹשׁוֹת לְהוֹרֹת לָנוּ שֶׁכָּל נְפֹשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לְמַעַל הֵם כְּמוֹ נֶפֶשׁ אַחַת, אֲדָ שְׁכַל אֶחָד - יֵשׁ לוֹ בְּחִינָה בְּפָנָי עֲצָמוֹ, כְּמוֹ הָאָדָם בְּכֻלּוֹ, אֲף שֶׁבְּדָרְךָ כָּלֵל הוּא אִישׁ אֶחָד, מִכָּל מְקוֹם יֵשׁ לוֹ אֵיבָרִים שֶׁהֵם רְאשִׁים לוֹ כְּמוֹ הָרֶאשׁ וְהַלֵּב וְיֵשׁ שְׁתֵּתֵיהֶם כְּמוֹ הַיָּד וְהָרֶגֶל.

9. בתי מדרשות חלק א - פרקי היכלות רבתי פרק לא אות ז

אמר ר' עקיבא בכל יום ויום מלאך אחד עומד באמצע הרקיע ופותח ואומר "ה' מלך"... וכל צבא מרום עונין אחריו עד שמגיע לברכו. כיון שמגיע לברכו חיה אחת יש ששמה ישראל וחוקק על מצחה "עמי לי" עומד באמצע הרקיע ואומרת "ברכו את ה' המבורך" וכל שרי מעלה עונין אחריה: "ברוך ה' המבורך לעולם ועד" עד שלא יגמור דבריו רועשים ורועדים האופנים ומרעידים את כל העולם ואומרים ברוך כבוד ה' ממקומו. ואותה חיה עומדת באמצע הרקיע עד שרועדים כל שרי מעלה וטפטרים וגדודים וכל המחנות וכל אחד ואחד בעמדו ואומר לחיה "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד" (דברים ו ד):

10. ספר שם משואל פרשת משפטים - ושקלים שנת תרפ"ג